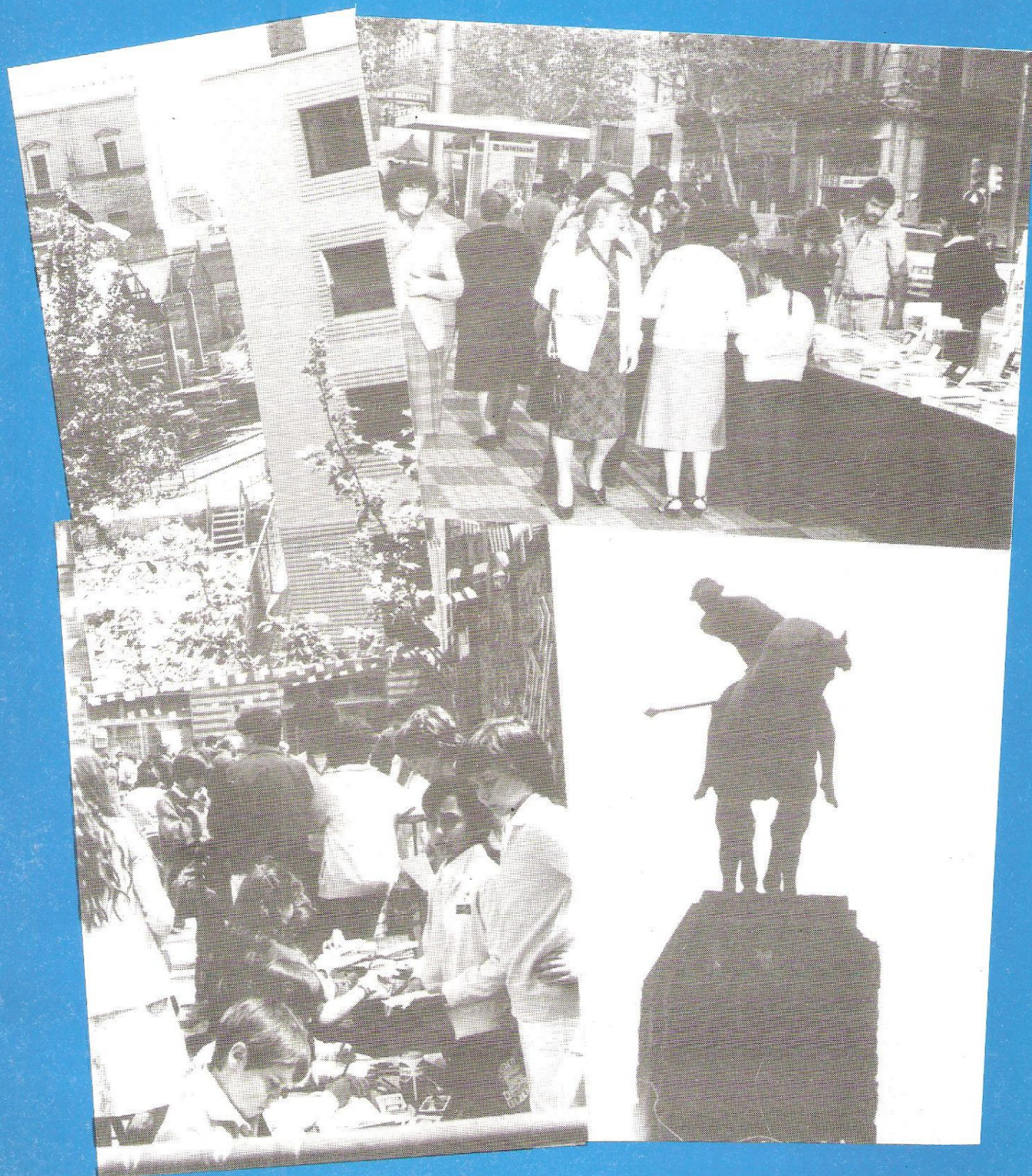

Trenc d'Alba

Revista d'informació i animació cultural
Sants ~ Hostafrancs ~ La Bordeta

num.3 Maig 82

FORMULAS
MAGISTRALES
ANALISIS
OXIGENO
ORTOPEDIA
GRUPOS SANGUINEOS

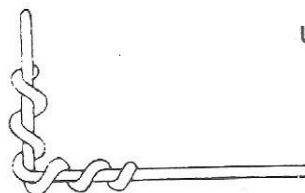
FARMACIA
CENTRO
DE
ESPECIFICOS

AVENIDA MADRID, 222
VALLESPÍ, 103
(PLAZA DEL CENTRO)
TEL. 3396332
BARCELONA-14

A. SALTÓ
VALLES

Formatgeria

...menjar
un bon formatge
i beure
una copa de bon vi

Carrer Alcolea, 83
Tel. 330.00.75
Barcelona 14

EN EL CELLER DE GELIDA
TROBAREU VINS
DE TOTES LES DENOMINACIONS
D'ORIGEN DE CATALUNYA

CELLER
DE GELIDA

VALLESPÍ N. 65 TEL. 339.26.41

ANTONI FALGUERAS
MEMBRE DE L'ACADEMIA
TASTAVINS ST. HUMBERT

prat
suñol

LLISTES DE NOCES - CORTINATGES
PERSIANES - REGALS DE DISSENY

Sants, 66 325 19 92 - 325 16 50
Barcelona - 14

LLOCS ON TROBARAS

LA REVISTA

- Formatgeria "Delacord"
Alcolea, 83
- Llibreria "Esperanto"
Carreras Candi, 34-36
- Llibreria "Hostafrancs"
Moianès, 80
- Llibreria "Quinela"
Vallespir, 173
- Llibreria "Sabanes"
Tenor Massini, 46
- Llibreria "Serra D'Or"
Olzinelles, 10-12
- Llibreria "Soler"
Santa Caterina, 19
- Llibreria Vera"
Ladrilleros, 17
- Quiosc "Alonso"
Carr. Sants/Port Bou

- Quiosc de
Casanova/Provença
- Quiosc de la
Pl. de Sants.
- Quiosc de
Carr. Sants/Esp. Ind.
- Quiosc de
Vallespir/Badalona
- Quiosc "Ventura"
Vallespir/Pl. Centre
- ATENEU ENCICLOPÈDIC
"SEMPRE AVANT"
Riego, 28
- CENTRE SOCIAL
Olzinelles, 30
- FOMENT CATALÀ D'AJUT I
SERVEIS
Badal, 121 1 er
- ORFEO DE SANTS
Sants, 71

NOVA EPOCA

Revista literaria
bilingüe. "Preten-
demos abrir un es-
cenario para todos
aquellos artistas
que crean en el a-
nonimato".
JAVIER BALLESTEROS
C/ Buenaventura Pla-
ja, 52. 1-1.
Barcelona- 28.

SUMARI

Pàg.

- 4-5: Reportatge Sants
- 6 : Tomy-Comic
- 7 : Des del barri
- 8-9: Sant Jordi gràfic
- 10-11: Notícies
- 12-13: Entrevista: Nària Feliu
- 14-15: Llar de lletres
- 16-17: Creació
- 18-19: Espectacles culturals
- 20-21: A l'aire lliure
- 22 : Convocatòries
- 23 : Passatemps

Directors

Alfred Picó.
Joana Rodríguez.
Josep Martínez.

Consell de Redacció.

Manel Gómez.
Mercè Rovira.
Sergi Doria.
Aleix Ferrater.

Dibuix.

Mario Sánchez.

Redacció.

C/Riego 28.
Imprés en lbars,
c/Sepúlveda 171.
Dipòsit legal:
B-9486-82.

Trenc d'Alba no es fa necessàriament solidari de les opinions expressades pel seus col·laboradors.

EDITORIAL

TRENC D'ALBA segueix endavant. Sense grans pretensions i salvant tots els entrebancs.

Fer una revista de participació popular és perillós. Ho sabem. Fer una revista de barri que vulgui ser d'informació i participació cultural sense caure en l'elitisme, és difícil d'aconseguir. Ho sabem també. I sabem que intentar millorar el nostre barri des d'aquestes pàgines pot semblar utòpic. Aquí estem però amb la il·lusió del primer dia. Estem aquí i seguirem estant-hi perquè creiem que podem, amb la nostra modesta aportació i amb la teva col·laboració, fer sentir la veu tots vosaltres. De tu i del barri. Tant se val que el nom de la revista sigui TRENC D'ALBA o qualsevol altre. Tant se val que la gent que ho porti a terme. El que és important és aquesta idea que no pot morir.

Estem convençuts que el futur és per a revistes com la nostra. I pensem així perquè sols aquestes revistes et parlen de tu, dels problemes del teu carrer, d'allò que vius i veus dia a dia en llevar-te i copsar el que t'envolta. I volem fer-ho sense manipulacions, sense els interessos que coaccionen les grans empreses on hi manen els números i els interessos per damunt de les paraules i els amics.

Tots nosaltres, aquest que signem a l'esquerra, sense càrrecs ni títols i amb totes les nostres diferències i polèmiques, tenim aquesta idea que volem fer teva.

El proper TRENC D'ALBA encara està per fer. Tens vint-i-quatre fulls en blanc per a tu.

COTXERES

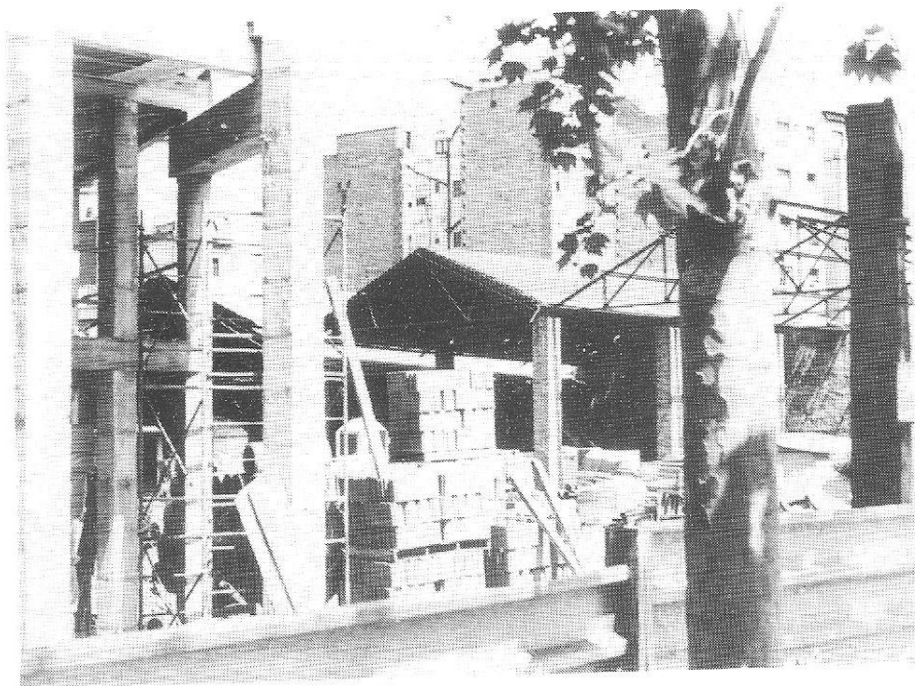
UN CENTRE CIVIC PEL BARRI

UN CENTRE CIVIC PER A SANS

Es l'any 1973: "Salvem Sans dia a dia, ni pas elevat ni Museu del Tramvia" Aquest era l'eslògan que feia seu al barri per a la recuperació dels espais de la Plaça de Sants i de les Cotxeres. Després d'aconseguir que el 1975 s'inaugurés la Plaça de Sans ja remodelada sense pas elevat, el Centre Social i el Secretariat d'Entitats segueixen reivindicant el recinte de les Cotxeres, mirant d'aconseguir que l'Ajuntament -presidit per l'alcalde Socias-, aprovés la utilització provisional de l'espai i després es comprometés a assumir el projecte definitiu sorgit d'un concurs d'idees, que donés forma al recinte.

QUE HI VOLEM A LES COTXERES?

El Març del 1977, s'obre un concurs d'idees promogut per les quatre A.A.V.V. del districte i pel Secretariat del Congrés de Cultura Catalana. El sector a tractar comprèn a més de les Cotxeres, la Plaça de Màlaga i La Casa del Rellotge. Els dies 26 i 27 de Març, es celebren les Festes d'inauguració de les Cotxeres, amb la participació de més de 20.000 veïns sota el lema "Quan convé, guanyen Cotxeres"; i pel Juny del mateix any, s'exposen en aquest recinte tots els projectes presentats per que siguin sotmesos a l'opinió dels veïns. Finalment, a l'Octubre del 1977 es fa públic l'avançat projecte seleccionat, que era el presentat per Jordi Carrió i els arquitectes Ricard Perdigó, Antoni Pujol i Tomás Rodríguez entre d'altres.

PARLA L'AJUNTAMENT

Leonard Armentano, que va ser un dels participants en el concurs ens dóna la seva opinió: Els avantprojectes presentats eren molts, potser n'hi havien trenta o quaranta, i entre d'ells, quatre o cinc estaven força bé. Un d'aquests era el del Jordi Carrió. Crec que una bona manera d'elaborar el definitiu hauria estat prendre la zona millor tractada en cadascun dels projectes que hi havien al concurs. Per exemple, la idea de la Casa del Rellotge que presentava en Joan Feu era molt bona. Podria haber-se inclòs dins el projecte definitiu".

Pel Juliol del 1980, la Comissió Permanet de l'Ajuntament aprova el pressupost que ascendia a 294 milions de pessetes, a aplicar en tres anys: 1980, 1981 i 1982. Ja iniciades les obres, pels carrers de Sans començaven a circular veus dient que allò no responia al projecte aprovat.

Davant d'aquets rumors, vàrem anar a veure al Sr. Eduard Reñe, Conseller de Cultura de la Junta Municipal. El trobàrem quasi bé per casualitat, perquè en aquell mateix moment havia d'assistir a una reunió. Així i tot, i després d'explicar-li el motiu de la nostra presència va accedir mol cordialment a parlar amb Trenc d'Alba. Per començar vàrem exposar-li els insistents rumors que circulaven pel barri. Molt extranyat respongué que els ignorava per complert; fins i tot l'Ajuntament no tenia notícia de cap disconformitat envers la marxa de les obres a les Cotxeres. Ens assegurà que les construccions actuals no diferien en res al projecte aprovat, i que nosaltres mateixes podríem comprovar-ho consultant els volums que contenen els plànols del projecte guanyador que es troben a l'estatge del Centre Social.

Li vàrem exposar en concret la queixa del Grup de Dones, referent a la necessitat que el Centre de Olanificació Familiar sigui d'execució. El Sr. Reñe ens va dir que en el projecte aprovat no havia estat considerat d'execució, sinó d'informació i educació. Encara així podia parlar-se més ampliament sobre el tema.

En general ens va assegurar "que tot el que s'estava fent era exactament el que s'havia aprovat, i com a molt podia haver-se traspassat l'estatge d'un grup concret a un altra sala que no era la prevista en principi". En Reñe ens ha explicat també que la tasca de donar contingut a l'espai de Cotxeres està actualment en mans d'una gestora provisional formada per representant de: A.A.V.V. Entitats Cultural, escoles grups de la tercera edat, i grups de dones, a més de dos membres d'Ajuntament. Aquesta gestora prèvia, enomenarà una definitiva que tindrà per president al Regidor de la Conselleria del

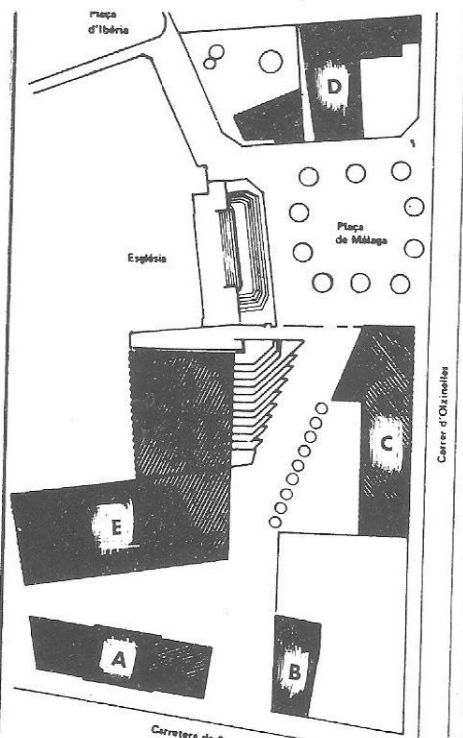
Districte -tindrà veu però no vot en les decisions a prendre-, i que estarà formada probablement per tretze persones. Es preveu la persona d'un Director Administratiu que aportarà l'Ajuntament i que s'ocuparà de les tasques pròpies del càrrec (personal, manteniment del local, tresoreria, etc.).

L'ALTRA VERSIO

Per tal de contraposar dues versions possiblement distintes, ens hem posat en contacte amb en Josep Ribas, president del Centre Social de Sans, i membre de l'actual Comissió Gestora provisional. En Ribas té molt a dir en aquesta qüestió, ja que ha estat una de les persones que més d'aprop ha seguit el procés de recuperació de les Cotxeres i la posterior transformació en Centre Cívic.

"El camí que s'ha seguit per arribar a l'actual ordenació del Centre Cívic no ha estat el més desitjable, perquè el projecte guanyador no ha estat respectat totalment".

En Ribas vol explicar-nos la marxa d'aquest procés des del principi: "Fins després de dos anys aproximadament d'haver-se aprovat ofi-

cialment el projecte no es parlà d'obres, ja que la precària situació econòmica de l'Ajuntament no ho permetia. Les Cotxeres quedaven tancades i la Comissió Gestora que administrava l'espai va dimitir per donar pas a una altra que controlés la bona marxa i el compliment del termini previst per l'acabament dels edificis. Però vet aquí que sorgeix el primer canvi substancial: l'edifici B -que era destinat per acollir un centre d'informació i comunicació, un taller d'expressió i les oficines d'administració-, queda transformat per obra i gràcia de l'Ajuntament, en un Centre de Salut. Si bé aquest era molt necessari a Sans, la forma de canviar els acords no era gens democràtica. Un any més tard, quan la l'aviem fet nostre, ens informen que ja no hi hauria un Centre de Salut, ja que l'Ajuntament considerava que la qüestió de Serveis Socials (Sanitat), no és competència exclusivament Municipal. Per aquest mateix motiu es suprimeixen el Dispensari que havia d'anar a la Plaça de Màlaga i el Taller per a disminuïts psíquics de l'edifici D. Les A.A.V.V. del districte i la Comissió Gestora elevaren protestes pel mètode emprat per l'Ajuntament, ja que la relació mantinguda sempre havia estat a nivell de reunions informatives, i mai a nivell de participació o reelaboració conjunta". Continua el Sr. Ribas dient:

"Es ben segur que les persones que treballen a la Conselleria vetllen pels interessos del barri, però sembla que es troben impotents i greument afectats per les irregularitats que emanen de la Plaça de Sant Jaume".

Oriol Bohigas, arquitecte barceloní de reconeguda vàlua ha opinat al respecte que els canvis que ha patit el projecte inicial no són criticables en quant al contingut, però sí que ho són en la forma, ja que el procés tenia al principi un sentit de profunda participació amb les entitats vives del barri, i no ha estat així en les darrers moments.

EL FUTUR A LES NOSTRES MANS

Ara però, tot això és aigua passada, i s'ha de pensar en la forma de donar contingut a l'espai que tant ha costat d'aconseguir. El Centre Cívic ha de constituir per als Sansencs una resposta a les necessitats del barri, tant en el sentit de serveis com en el de tenir un lloc on pugui ser acollida qualsevol iniciativa encaminada a l'animació cultural i a la convivència del barri.

I posats a fer feina, la Conselleria del Districte, mitjançant el Sr. Espinàs convocaren a primers d'aquest any una reunió de la qual va sortir la comissió provisional que ja hem esmentat anteriorment. Abans que se'nomeni una definitiva, la tasca més immediata d'aquesta gestora és la d'Establir contacte amb els diferents grups actius i d'influència al barri, perquè diguin què es el que podem aportar al Centre Cívic, i que és el que esperen que els faciliti aquest. El mètode que es considera més adient és el de preparar unes jornades o una reunió de cussió i d'elaboració de ponències amb propostes d'actuació concretes.

Potser només queden dubtes en el sentit econòmic... Podrà l'Ajuntament fer front a les despeses que comporta l'activitat d'un Centre Cívic ????

Joana Rodríguez i Mercè Rovira

Des del Barri

UN CENTRE DE PLANNING A LES COTXERES

Aviat, les veïnes i veïns del barri veurem acabades les obres a les cotxeres. A l'edifici que està a punt d'acabarse, existeix una planta destinada a la dona, que en el seu dia varem aconseguir. Som ara també nosaltres les qui hem de donar vida a aquest espai que ens correspon, decidint en base a les necessitats actuals de les dones de Sants, com volem utilitzar-lo...

Ja en els moments en què s'estava configurant el projecte de les Cotxeres les dones varem veure la necessitat d'un Centre de Planificació i Anticoncepció i així ho varem fer saber a l'Ajuntament quan es plantejava la possibilitat de crear un centre de salut.

Avui el projecte ha canviat sense saber com, i en trobem sense el Centre de Salut; no obstant, les dife-

tre de Salut; no obstant, les deficiències segueixen essent les mateixes; no en tenim prou que com pretén l'ajuntament, a la planta que ens pertany hi funcioni un centre d'informació sexual el qual no proporciona assistència mèdica.

Si és ben cert que existeix desco-neixement sobre el nostre cos així com dels anticonceptius existents i que la nostra sexualitat està encara ignorada, també ho és el fet que només la informació no ens soluciona el problema a Barcelona, només funcionen 3 centres de "planning" saturats de visites, donant hora de consulta passats els 6 mesos.

Es per aixó que exigim que a Les Cotxeres s'instal·li un centre de Planificació i anticoncepció, centre que hauria de reunir, d'altra banda, una sèrie de condicions per tal de ser realment un servei pel barri. No saltres pensem que:

— el centre hauria d'ésser obert a homes i a dones, per acabar amb la falsa idea que l'anticoncepció i les dificultats sexuals incumbeixen només a les dones.

— no solament s'hi doni informació sinó també que es cobreixi l'assistència mèdica tot el que implica: servei de ginecologia, sexologia i urologia.

— Es faci preparació al part.

— Hi hagi control per part dels usuaris/ies.

— que tingui una autèntica connexió amb el barri, impartint informació, fent xerrades a escoles, fàbriques etc.

— que sigui gratuït.

Nosaltres considerem que un centre de "planning" és una prioritat urgent, perquè ni la seguretat social ni cap altre ens públic cobreixen aquest servei mínim.

Grup de dones de
L'Ateneu Llibertari
Vocalia de dones de Sants

SANS !

Fer comentaris i exposar fets passats és fer història i la història sempre és bona recordar-la per l'experiència haguda i, sempre, també és considerada i estimada després dels fets, i serveix, a la vegada, per a no caure en els mateixos errors, si aquests han existit.

I aquests fets, avui històrics, foren, fa temps, i us par-lo del anys 1936, que aleshores es publicava un Diari anomenat "LAS NOTICIAS" que dedicava una plana setmanal a les barriades de "SANS Y HOSTA-FRANCHS" i en aquesta plana coneixíem fets que avui han passat a l'història dels nostres barris.

Es va intentar, aleshores, no sabem el "sector" que era, però no ho varen aconseguir, per a canviar el nom de la nostre barriada de SANS per el de SANTS, volguen catalanitzar el nom, tal com ara s'ha fet sense que ningú no demostrés l'equivocació o interès en fer-ho veure.

El nom de Sans es manifestà aleshores per un grup del nostre Ateneu

Enciclopèdic Sempre Avant, que el va defensar i (gràcies a Déu) va aconseguir que no es canviés el nom de la barriada nostra en la manera d'escriure'l, ja que l'origen del mateix demostrava, sobre fets que: SANS és sinònim de SANITAT.

En anomenar Sans, ja es deia: "Esgarrats cap a Sans", malats cap a Sans. Algú de vosaltres podrà comentar-ho amb els "Curanderos". Els "esgarrats" i "malats" venien a Sans on hi havia un tal "Xic Pastor" i d'altres, que amb **aigües i herbes**, totes elles "miraculoses" i junt amb la fe dels malalts i els massatges, a la vegada, de les mans, els curaven. Perquè les aigües que preparaven els "Mediums", la fe en ells, els curava...

I fent un petit resum de tots aquets fets, avui històrics, treiem la conclusió que SANS vé de SANITAT i, totes les persones de Sans estaven SANS i BONS i els que es trobaven malalts, amb fe i els "Curanderos" i les aigües "arreglades" per ells i la força esperitual de les seves mans, quan les passaven pel cos del malat, es produïa la curació que junt amb la fe feia el miracle.

Es així que el nom de la nostra barriada ve de SANITAT, de persones "sanes" de la barriada dels "SANS". Més ara sembla que ningú no hagi fet sentir la seva veu en veure que si de fora casa ens volen **Castellanitzar** el nom, en lloc de "barriada de SANOS", serem "Barriada de SANTOS".

A mi no em desagradaria ésser un Sant, però per a ésser Sant s'ha d'ésser una excepció, perquè a la nostra barriada hi ha més persones "sanes" que "santes"... Doncs SANS antigament, era un barri ple d'hortos, Jardins i d'aigües molt bones !

Avui, estimada barriada de SANS, fins t'han canviat l'origen del teu nom tan bonic.

Perdó si hi ha qui es molesti.

Màxim Zel

Sant Jordi en fotos.

Carribarras lluny!

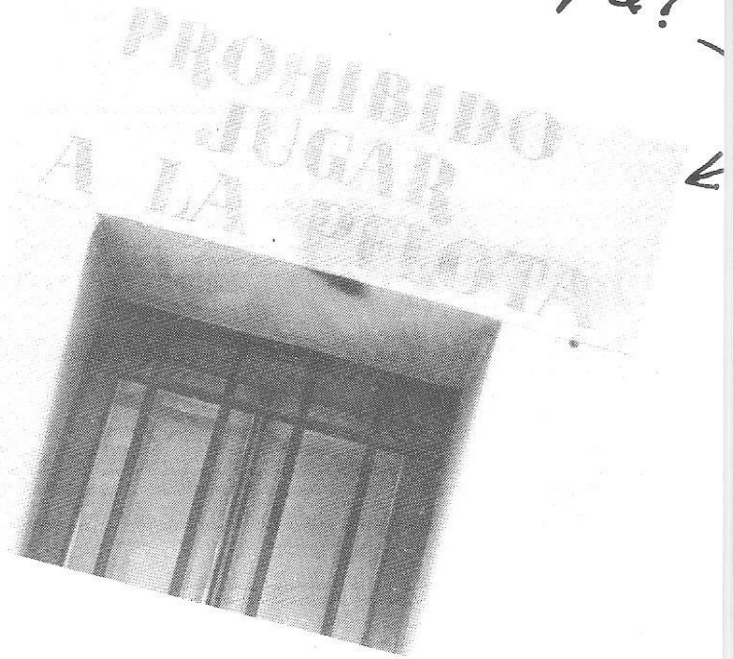

la bicicleta
no troc
sum.

parseig per
la gira.

prohibit el què?

vine a jugar
amb nosaltres.

tu també
pots correr

el rock a la festa.

NOTÍCIES

LES ENTRADES DEL MUNDIAL (no s'hi val !)

A part de tot l'aspecte esportiu que comportarà el Mundial de futbol que aviat es jugarà a tot l'estat espanyol, el negoci econòmic que comportarà, serà, sens dubte, impressionant.

Mireu, en aquest article només ens centrarem en l'aspecte de les entrades, i ja veureu ! L'entrada més barata per a presenciar només el partit inaugural (que es disputarà, com tots ja deveu saber, al Nou Camp barceloní) costarà 7.100 ptes. !

Però anem per parts:

Per començar, ja és confirmat oficialment que les entrades es vendran per blocs de partits; això vol dir que les entrades s'hauran de comprar per a tots els partits que es juguin en aquella seu, i no només pel partit que ens interressi. I com que al Nou Camp es jugaran, a més del partit inaugural, tres partits de la segona fase, i un de semifinals, doncs d'haurà de pagar una entrada a preu de cinc partits. Primera i, més important ensarronada.

Segona, els preus. Des de sempre, partits importants de competició, tant nacional, com europea, com mundial, (diguem-ne final de la Copa del Rei, final de la Recopa d'Europa, i final de la Copa Intercontinental per exemple) s'han jugat sota preus força populars, tal i com va passar en aquella memorable final de Basilea entre el Barça i el Fortuna de Düsseldorf, que l'entrada tenia un preu únic, excepte tribuna, de 700 pessetes aproximadament. Doncs bé, a continuació us oferim els preus del Nou Camp i de l'estadi de la carretera de Sarrià:

- Tribuna principal i grada de preferència 14.800,-
- Tribuna lateral i grada lateral 11.600,-
- Tribuna de fons, grada de fons, primer amfiteatre, lateral i fons 9.500,-
- Segon amfiteatre lateral i fons 7.100,-
- Sense numerar 3.300,-
- Menors de 15 anys ... 1.000,-

— Carretera de Sarrià: (tres part.)

- Tribuna principal i grada de preferència 7.500,-
- Tribuna de lateral i grada lateral 6.000,-
- Tribuna fons, grada fons, primer amfiteatre 4.800,-
- Segon amfiteatre, lateral i fons 3.600,-
- Sense numerar 1.800,-
- Menors de 15 anys ... 600,-

Tercera, encara sense confirmar, sembla que només es donarà un "tiquet" de reserva d'entrada per persona física que es personi a taquilla que haurà de pagar en metàl·lic o amb un taló degudament garantit. Això del tiquet serà un paperet que es canviarà, 10 dies abans de començar el Mundial, pel bloc d'entrades (per evitar falsificacions).

La clau, però, estarà en veure si Mundiespaña 'L'empresa encarregada de la venda d'entrades) vendrà a l'estranger el 50 / del paper que li correspon. De moment sembla que no ho aconsegueix, perquè, fins ara, només s'ha venut un 10 / , i en cas que no es venguessin totes, es vendrien a l'estat espanyol. I és que els estrangers consideren elevadíssims els preus, sobretot els alemanys i els belgues.

Senyor Saporta, senyor Saporta...

Aleix Ferrater

DE SANTS A L'AEROPORT AMB BUS

No. No es tracta de la inauguració d'una nova línia d'autobusos. Passa que el tren que uneix Barcelona (Sants) amb l'aeroport està suspès des del 15 d'abril, degut a les obres que s'estant realitzant als Ferrocarrils de la Generalitat per la construcció d'un túnel sota la via d'accés a l'aeroport. La momentània línia sortirà de la mateixa estació, amb la mateixa freqüència -15 minuts-, però, clar, tardarà una mica més. Fins l'1 de juny no podrem tornar a agafar el tren.

EL PORT, MES SEGUR

Aquest mes estem amb notícies de comunicacions, eh ? I és que el nostre port ha ingressat a l'Associació Europea d'Aeroports i Ports Marítims. (I què és això ?) Es tracta d'una associació que realitza estudis i intercanvia projectes relacionats amb la seguretat de les persones i les mercaderies, d'acord ? (D'acord)

600 a 1.200 PESSETES

Que no, que no és broma ! El propassat 21 d'abril es féu una subasta municipal de cotxes, els conductors dels quals no han pagat les multes que un dia se'ls imposà. A més a més del 600 foren subhastats 61 cotxes de tots els models, amb preus de sortida força econòmics, i amb matrícules més noves que la del vell 600.

EL "CANALETES" PODRIA ES-DEVENIR UNA HAMBURGUESA IANQUI

Us l'imagineu el popular "Canaletes" convertit en una típica casa d'hamburgueses nord americana ? Doncs és molt possible que això succeeixi. La multinacional Burger King es vol fer càrrec del nou local, la transferència del qual es farà sense planter, i això, lògicament, ha fet que els treballadors de la cafeteria facin i prenguin les mesures necessàries. Ah !, i a la part baixa del carrer Pelai s'està construint una altra casa d'hamburgueses de l'oncle Tom (McDonald's). Ooh, yeach !

Nosaltres també som notícies !

ALS NOU BARRIS AMB METRO

Per fi, amb un any de retard s'inauguraren les tres noves estacions (Maragall, Lluçmajor, Les Roquetes) de metro de la línia IV. Aquesta construcció ha tingut moltes quixes per part dels veïns, sobretot referents a seguretat i vibracions produïdes a edificis per on el metro passa per sota. L'Ajuntament, però, ha garantit la seguretat i ha solucionat el problema de les vibracions, "inferiors a les que pateixen altres edificis amb la mateixa problemàtica", diu el Consistori.

Aleix Ferrater

— CARRER GRAN —

Revista Quinzenal independent del Barri de gracia.
Pl. Lesseps, 11 2n 2a

Entrevista

Des de Sants :

NÚRIA FELIU

Ha estat molt fàcil entrevistar la Núria Feliu. I ho ha estat perquè ens ha donat totes les facilitats. Era una entrevista que ja teníem programada, no pel número tres, però sí per més endavant. Però la partida de poker ha donat el gir, i el nostre as amagat l'hem hagut de descobrir abans d'hora. Evidentment, per petició popular.

- Núria Feliu ha fet una mica de tot o molt de tot, depèn de com es miri. Ha fet teatre, jazz, cançó francesa, boleros, cuplets... Quina d'aquestes facetes d'identifica més amb la Núria Feliu ?

He procurat sempre portar al meu terreny qualsevol tipus de cançó. Per part meua no hi ha hagut cap desdoblament. Les cançons les escullo jo i procuro que em vinguin sempre a la mida.

- Creus que és bo que el cantant treballi molts camps o és millor mantenir un determinat estil ?

* Jo sóc una intèrpret, una actriu i tinc la facilitat de poder adaptar les cançons a la meua manera de fer. Jo no sóc compositora...

- Però tens la carrera de música, oi ?

* Efectivament. Conec les meves limitacions però sóc molt exigent. El fet de saber música m'ha ajudat a escollir amb cura el meu repertori.

- Tot i així, tu has assolit força popularitat amb els cuplets. Què ens pots dir d'aquella famosa actuació que vas fer al "Molino" per a presentar el teu disc de cuplets ?

* I tant !... va ser una data memorable... una autèntica festa ciutadana; cotxes d'època, carrosses pel carrer Ferran, ofrena de flors al monument de la Raquel Meller. El ressò va ésser tant fort que fins i tot la cadena SER va retransmetre l'acte en directe per tota Espanya.

la història de la
cançó encara
no s'ha fet...

- Parlàvem abans del jazz. Tu has enregistrat al costat de Tete Montoliu, Booker Ervin o Lou Bennett. Què ens podries dir d'aquella època teua i, en general, del món del jazz ?

* La qüestió del jazz són cançons standards, cançons americanes que jo continuo cantant en aquets moments. El que passa és que aquí no hi ha ningú més que ho faci. Ara fa dos mesos vaig fer el concert amb el Tete al Palau de la Música i la gent deia "Ai, és clar, el jazz". Jo ja no vull dir res, que després surten els puristes...

La cançó i la rivalitat

- Entrem una mica en el terreny de la cançó. Quines relacions hi havia entre els membres de la Nova Cançó ? Era realment un moviment de "fer pinya" ?

* Mireu, la cosa comença amb els Jutjes. Els Jutjes eren cantautors i feien exàmens a la gent que entrava, era una cosa elitista. Però no tot era ser cantautor. Per a la normalització de la llengua s'havia d'anar a cantar a tot arreu; per exemple, a les festes majors. Això va produir dos corrents: els cantautors i els que érem intèrprets. Hi va haver una separació. I aquesta nostra tasca no es va valorar en aquell temps, fins que ara molta gent se n'ha adonat: "com si només comptessin els Jutjes". Aquesta és la realitat, i en molts moments t'han marginat.

- Ara que comentes aquesta paraula de "marginada", no deu ser que va caure molt malament el fet que tu, en un moment determinat, decidissis cantar castellà ?

* Jo en castellà he fet un disc de dues cançons ! per tant... ja veieu Ara, aquesta marginació que us comentava ja és d'abans, d'abans del disc en castellà. Mireu sempre hi hagut "patums" que han volgut dirigir la situació. Us diré una cosa, la història de la cançó encara no s'ha fet.

- I la qüestió política també era important, oi ? Perquè tu has procurat mantenir-te independent.

* Jo m'he trobat sempre molt lliure, no he tingut ningú darrera. D'altres no s'han trobat tan lliures com m'he trobat jo.

Núria Feliu és un dels personatges artístics més populars de Sants. La raó és ben senzilla: tota la vida ha estat en el barri. És filla de la Plaça d'Osca i actualment resideix al carrer Violante de Hungría. Núria encara recorda el barri com a poble "i penso, d'una manera romàntica i sentimental que encara queda quelcom d'això". Ella estima Sants i no desitja altra cosa "que continuar aquí perquè aquí m'he criat i ho he fet tot: la carrera musical, cançó, teatre...". Núria Feliu ha col·laborat també al treball de les entitats del barri i és conscient que "el barri em té per tot el que faci falta".

En el terreny artístic ha enregistrat molts discos: des de boleros en català (disc que s'ha recuperat fa molt poc temps) fins a gravacions amb Tete Montoliu i altra gent important del jazz: Ervin, Brooks, Peter, Bennett... El disc que més èxit li ha donat, però, ha estat el d'"El cuplet a Barcelona" amb una selecció impecable de cuplets a càrrec de Sebastià Gasch. Ell mateix digué de Núria que "amb una modulació de la veu significativa, amb una entonació imprevista, Núria Feliu afegeix a les lletres justament allò que les lletres soles no poden expressar, i amb aquest disc, la nostra artista dóna la mida exacta del seu excepcional, del seu personalíssim talent".

- I ara, la situació no ha millorat?

* Hi ha gent de la cançó que ja té superades algunes de les coses que us comentava, però tot i així encara hi ha algun sector que deixa'l anar !. Quatre gats que som en aquest país nostre... i mal vinguts.

La xerrada, no cal dir-ho, ha estat força "sucoseta". Núria Feliu, a cassett apagat, continua explicant-nos moltes de les seves coses.

Algun dia tornarem a xerrar amb ella, amb més tranquil·litat i més temps.

Núria Feliu té moltes coses per a dir... i per a cantar.

Alfred Picó i Sergi Doria

LLAR DE LLETRES

negres

NOVELA NEGRA IMPLACABLE ACTUALIDAD

Hblar de la novela negra hoy es verificar un hecho sociológico fácilmente comprobable: nos encontramos ante un auténtico "boom" de este género, que se ha convertido en tema puntero de comentarios literarios y en objetivo de colecciones tan prestigiosas como las de Alianza editorial o Bruguera (por citar dos ejemplos conocidos).

La novela negra nace en un marco muy concreto: Estados Unidos. Su evolución temática irá estrechamente relacionada a los acontecimientos históricos de Norteamérica. No será sino a partir de los años cincuenta cuando se configure una "versión europea" del género con escritores como Giovanni en Francia o Sciascia en Italia.

A través de las novelas de Burnett, Hammet, Cain, Chandler, Goodis, y muchos otros desfilarán las sucesivas etapas de la historia americana de este siglo: los años 20 con su corrupción y gasnterismo, el crack del 29, la depresión de los años 30, el final de la 2ª guerra mundial, la "caza de brujas" macarthista de los cincuenta... etc. Los sesenta serán los años de diversificación del género. Nuevos estilos y nuevos temas modificarán alguno de los elementos que en un principio dieron personalidad a la novelística negra.

Hblar de la novela negra significa penetrar en un sala de cine. Novela y cine constituyen una realidad de dos caras. Directores como Huston, Hawks, Welles y actores como Edward G. Robinson, James Cagney, George Raft o Humphrey Bogart llevarán las historias impresas al celuloide y conseguirán un indudable impacto popular así como una estética visual del género. Los

detectives creados por Hammet o Chandler se corporizarán en Bogart, siendo así identificables por el gran público los presupuestos básicos de la novela negra.

Las novelas que siguen a continuación pretenden dar una muestra representativa de cada uno de los momentos históricos que marcaron la evolución del género. En el tintero se han quedado muchas más. Lo sentimos pero resumir es siempre cruel.

5 NOVELAS NEGRAS

1.— "El Halcón Maltés" (Dashiell Hammet, 1.929): Novela característica de la primera etapa del género, consagra al detective Sam Spade como el primer héroe de la novela negra. Su autor, Dashiell Hammett nos lo transmite como un hombre duro, cáustico y justiciero, que se enfrenta violentamente al delito y practica su actividad justiciera de forma marginal. Su plasmación cinematográfica nos llega de la mano de John Huston en 1.914. A partir de entonces el binomio Spade-Bogart deviene indestructible.

2.— "El cartero llama dos veces" (James Cain, 1.934): Tras el crack del 29, la sociedad yanqui se ve abocada a la crisis y la depresión económica. En este "sálvese quién pueda", los pobres se llevan la peor parte. La novela de Cain es una denuncia de una sociedad corrupta e injusta que aboca a los humildes al delito. Cercana queda su versión cinematográfica, con Jack Nicholson y Jessica Lange en 1.980.

3.— "Adios Muñeca" (Raymond Chandler, 1.940): Marlowe reinstaura muchas de las cosas que Hammet ya plasmara en Spade. Pero este personaje es ya un producto de los años cuarenta, marcado por la mordacidad y la amargura. Edward Dymitrik hizo su versión cinematográfica en 1.944 ("Historia de un detective") y Robert Mitchum encarnó el personaje del detective Marlowe en otra versión de 1.975 dirigida por Dick Richards.

4.— "Extraños en un tren" (Patricia Highsmith, 1.949): Esta novela está impregnada del análisis psicológico que tiñe el género tras la 2ª Guerra Mundial. Prueba de ello será la versión que llevará a cabo el mago del suspense Alfred Hitchcock en 1.951.

5.— "Viernes Negro" (David Goodis, 1.954): Los años cincuenta tienen el macarthismo como funesto protagonista. Ante esta situación represiva se revuelve la novela negra. Este es el caso de Goodis que opone una novela crítica frente al estilo apologetico del sistema que caracteriza a otras novelas de la época. (Casos de M.Spillane o Ed Mc Bain).

Sergi Doria

SEGUINT LA PISTA DE LA CUA DE PALLA I J.F.

La novel·la negra ja és a casa nostra. De fet ja fa temps que hi és. Allà l'any 63 apareixia al mercat una col·lecció de lladres i serenos publicada per Edicions 62. Era a Cua de Palla, dirigida per Manuel de Pedrolo. Sortiren al carrer més de setanta títols i en aquells moments fou considerada (i ho és encara avui) una de les millors col·leccions de novel·la policíaca a Europa. Es podia llegir en català a Hammett, Cain, Simenon, Le Carré, Chandler o Hadley Chase, i a més amb unes traduccions d'allò més impecables (entre els traductors hi trobem a M. A. Capmany, Folch i Camarasa, Joan Oliver o Rafael Tasis). La col·lecció, però, no sortí en el moment idoni. La novel·la negra era prou minoritària, i llegir en català encara era acte agosarat. La Cua de Palla es liquidava per problemes econòmics l'any 1970.

Però ara les coses han canviat, de fet ja fa una mica de temps que estan canviant. D'una banda el

"boom" de la novel·la negra i el retorn de la moda retro amb la mitificació, encara més, de gent com Bogart; d'altra, el procés de normalització: llegir en català comença a ser una cosa normal. Què ha passat, doncs? Ben senzill: la novel·la negra en català torna a estar entre nosaltres. Ja fa uns mesos. I com no de la mà d'Ed. 62 i de "les seleccions de la Cua de Palla". De moment la col·lecció serà tancada, amb 25 títols ja publicats en la primera sèrie, 13 dels quals ja han sortit a la venda. Recordar els amants de sempre, i els nous amants, del gènere negre que, de moment, ja poden trobar 13 títols importants. Destaquem-ne uns quants: "La clau de vidre" de Hammett, "El carter sempre truca dues vegades" de Cain, "La mort t'assenyala" de McDonald "Amb la por al cos" de Millar, "La dama del llac" de Chandler o "Departament d'investigació criminal" de Craig. Cada mes un títol, i a esperar que "les seleccions de la Cua de Palla" no quedin només en 25 títols.

I de la Cua de Palla a J.F. Sí, Jaume Fuster, un dels nostres especialistes de novel·la negra (ja te l'has carregat, Jaume). De moment ha publicat dos obres que ens interesen: "Tarda, sessió contínua, 3,45 i la més important, "De mica en mica s'omple la pica". Per què J.F.? Senzill. D'entrada tant d'ambient americà arriba a cansar. I Jaume Fuster ambienta les seves novel·les en un marc incomparable: Barcelona. I una altra raó: el llenguatge. l'argot que utilitza és d'allò més divertit i interessant. Salvant distàncies, és com un "passota" però en català. Així sentirem parlar de "pinxos", "set-ciències," de "fer la pell" o de mosses "que tallen l'alè". Són aportacions molt suggestives i innovadores: "El Boc fa ullons i creu que el golondro es passa de taranta". I si no teniu prou calés per compra-li una novel·la recordeu que Jaume Fuster exposa cada setmana en "El Món" el seu genuí "savoir faire" "Que potser em voleu donar lliçons, perdiguer?". No, no, jo ja toco pirandó.

Alfred Picó

PEDROLO NEGRE

Un dels escriptors que ha aconseguit una més gran fama dins el gènere de la novel·la negra és, sens dubte, Manuel de Pedrolo.

Ell fou el director de la col·lecció "La cua de palla" d'Edicions 62 especialitzada en aquest gènere, i autor d'una mitja dotzena de novel·les policiaques, totes elles amb l'inqüestionable segell de l'escriptor de L'Aranyó.

Els principals trets que caracteritzen l'obra negra de Pedrolo són l'existencialisme, l'absurdatat de la vida, el desengany social, el realisme i un racionalisme, avegades exageradament objectiu que dóna als personatges un cert aire d'home "dur" nordamericà. La problemàtica sexual no podia faltar en les obres pedrolianes i aquí ("Joc brut", per exemple) no nés una excepció. Citem aquí les principals obres:

— "El premi literari" (1938): narració preciosa que tracta la búsqueda del guanyador d'un premi literari que no acudeix a l'entrega del premi. L'acció es desenvolupa a Barcelona. Bona.

— "Es vessa una sang fàcil" (1952): aquesta fou la primera novel·la editada de Pedrolo, concretament el 1954. Un robatori acaba amb la mort absurda, una per una, de tots els autors. Bon coneixement psicològic dels personatges; uns personatges avars, violents, senzills i humans. Molt bona.

— "Mossegar-se la cua" (1967): una agència és encarregada d'enterrar una persona legalment viva a la tomba d'un mort autèntic. Té escenes fastigosament realistes. Està bé.

— "Joc brut" (1967): frustració d'un amor esdevingut amb xantatge per part del personatge femení, que resulta una prostituta. Problemàtica sexual. Molt bona.

Altres dues novel·les de Manuel de Pedrolo d'aquest gènere són "L'inspector fa tard", i la segona part de "Domicili provisional" (1953).

Aleix Ferrater

ELS QUATRE PUNTS CARDINALS
DE CATALUNYA.
(fragments)

La nostre missió ciutadans
i és primordial aconseguir,
la unió entre tots els catalans
de cara l'esdevenir.

La llibertat és unió
i de la unió surt la força,
per defensar la nació
que de fet és el que importa.

Demanem pau i treball,
salut i prosperitat
sense fer terrabastall
exigim amb dignitat.

Quan es fundà Catalunya,
va ser Xifré el Pilós,
un puntal de gran llinatge
un heroi profitós.

I per diferents camins i hores
lluitant com un valent morí
l'insigne Rafel de Casanova,
defensant la seva pàtria sucumbí.

Per això Catalunya mai no oblidarà
els fets gloriosos dels seus fills,
com el nom de "l'avi" Francesc Macià
que portà la República terra endins.

Conseqüència d'aquest gran afany,
víctima immolada per la repressió,
està present aquí Lluís Companys,
President de Catalunya per aclamació.

GERONI GARDENYES.

ALELUYA DEL POBRE OPTIMISTA DERROTADO

Con buscar la felicidad de los amigos
nada conseguí;
ni amor en ninguno de sus aspectos,
ni comprensión o apoyo;
seguí vacío, solo, perdido.

No me dieron nada de lo que pedí,
o si me lo dieron fue tarde,
no quisieron entenderme,
pero insultaron
y se fueron
riendo.

Gasté mucho de mi vida con vosotros
me he desmoronado poco a poco
frente a vuestros ojos,
hasta el cansancio sufrí la humillación,
no escuché más que palabras vacías.

Revolví en mi mente y no entendí,
pensé hasta agotarme físicamente,
no encontré ninguna luna llena
protectora o embriagante.

Me desperté como hoy: solo,
seguro de que si me muero no os conmovéis,
quizás solo tendríais lo que más odio:
la piedad que oculta culpas
y la tristeza social.

Renunciar no me es posible porque nada tengo,
la esperanza no fue sino fantasma,
siempre estuve incomunicado, lejos;
nada fui, nada os hice sentir;
quizás sí: asco, asco por ser distinto,
por mi insolencia idealista y decadente
o porque a veces soy vuestro espejo.

MARCELINO REYES de "29 POEMAS"

MANÀ!
I QUÈ LI PASSA
A AQUEST SENYOR?

OVEJOEPI-

RES, FILL MEU
RES...

SOUFFLE DE TARONJA

Ingredients: 3 taronges, 4 ous, 15 grams de flor de blat, 1/2 litre de llet, 25 grams de mantega 175 grams de sucre, 1 pols de va inilla.

Es parteixen les taronges per la meitat i es buiden. (Ja tenim 6 cassoles). Amb els rovells dels ous, la flor de blat, els 125 grams de sucre, la llet, la vainilla i la mantega, es prepara una crema espessa a la qual s'afegeix tres culleretes de suc de taronja. Tot això al foc. Amb la crema s'omplen les cassoles de pell de taronja. Les clares dels ous es munten a punt de neu i s'hi afegeix una mica de sucre. Amb una mànega es fa un dibuix damunt la crema en forma de cucu rull o com vulguis. Un cop feta aquesta preparació, es posaran al forn uns minuts (un o dos, se gons la temperatura del forn). Quan la clara comenci a tornar-se rossa se li tira una mica de sucre damunt els cucurulls. Es treu del forn així que tingui un color ros bonic. Bon profit!!!

JOANA

SENTIMIENTO

Desearía ser nube para todo alcanzar o pájaro para todo contemplar y así llegar a saber y conocer en qué vida he ido a nacer.

Todos dicen está bien o está mal pero yo me pregunto, bien o mal el qué? Acaso nos percatamos de lo que nos rodea? Creo que no, no nos damos cuenta.

Hay tanto que ver, aprender... Lo que ves ahí, está, pero... y lo que no ves? Deberíamos nacer con más inteligencia y me dirán para qué, es que no te das cuenta?

Sí, todo lo que me rodea está lleno de vida pero me gustaría ver más allá, lo que siento son rumores que te llegan pero se escapan y aunque los quieras retener, no se dejan ver.

Desearía tantas cosas poder comprender que por hoy lo dejaré, y por qué no? quizá mañana algo más pueda yo saber, y entonces más feliz o desdichada me sentiré. Sabré? el que...

ISABEL

-CREACIÓ-

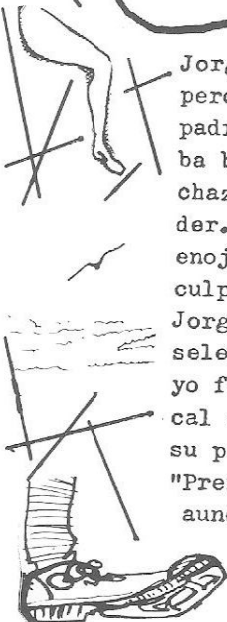
Aquets dos fulls son vostres. Ens podeu enviar articles, poemes, acudits..., qualsevol cosa que sigui crea - ció personal.

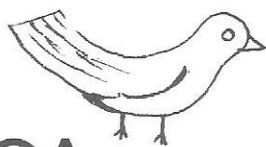
Jorgito Washington era un niño revoltoso, pero de nobles sentimientos. Regalole su padre una hachita y para probar si cortaba bien, descargó Jorgito unos cuantos ha chazos sobre el criado, echándolo a perder. Al descubrir su padre tal estropicio, enojose sobremanera, asegurando que el culpable recibiría el merecido castigo. Jorgito, a pesar de esta amenaza, acercó sele y díjole: "Padre, castígueme, pues yo fui". Desarmado el padre por la angeli cal sinceridad del niño, estrechóle contra su pecho diciendo:

"Prefiero tu nobleza a cien criados aunque fueran éstos de oro macizo"

JULIO-VALENTIN

LA PLAÇA DEL DIAMANT

LA NOVEL·LA DE MERCE RODORADA ADAPTADA AL CINEMA.

Quan vaig veure anunciada la pel·lícula sentí gran curiositat per saber com el director solucionaria el personatge central de la novel·la, la Colometa.

Mercè Rodoreda utilitza la tècnica literària del monfoge interior o sia que el personatge ens explica el que pensa, el que li passa, les seves il·lusions, frustracions i preocupacions, i ho fa amb les seves paraules, amb el seu lèxic de dona treballadora d'un barri popular.

En el transcurs de la novel·la podem constatar la seva psicologia, la seva manera d'ésser a través dels pensaments que ens expressa i com ho fa. Aquests elements en el llenguatge cinematogràfic no són pas els mateixos i el director ha utilitzat majoritàriament el silenci i l'actitud de la Colometa. Ells "ens explica" el que pensa només en moments molt concrets de la seva vida: quan coneix el Quim, quan es mor, quan comença a valorar el segon marit, etc. En aquestes escenes sí que constatem l'expressió lèxica del personatge.

El simbolisme present en la novel·la també hi és en la pel·lícula i força ben resolt a través dels coloms que segueixen la trajectòria de la vida paral·lela a la Colometa i també la repetició del gest de seguir la forma estrellada amb el dit sempre en moments de dubte, d'indecisió i que ens mostra el seu caràcter primari.

En resum, dones, opino que la pel·lícula és fidel a la novel·la quant a l'argument, l'aspecte simbolista també l'ha resolt amb prou clarivència, el que sí ha quedat escapçat

és l'aspecte lingüístic que és incomparable amb la novel·la.

Referint-nos al perfil psicològic del personatge, si partim de la base de la seva complexitat, em sembla que ha estat força aconseguit.

Rosa Vilalta

LA REALITZACIO DEL FILM

En principi cal dir que el film està produït per T.V. i Figaro Films, per ser exhibit al cinema i la T.V., aquesta de més durada i dividida en quatre episodis d'una hora, estem doncs davant d'un film ambigu respecte al seu llenguatge, ja que la concepció d'un film no és la mateixa que la d'un telefilm, ni amb l'estructura ni amb la semiologia, no obstant avui solament podem comentar la versió que realment co-neixem; la cinematogràfica.

Francesc Betriu es proposa seguir amb la màxima fidelitat la novel·la tenint la supervisió de la Mercè Rodoreda. L'eix fonamental del film serà la seva protagonista "La Colometa", Betriu cau en el defecte de voler-nos explicar la història d'aquesta dona, amb un accés de l'ús de primers plans, segurament pensant en la versió televisiva, així com també abusa de la veu en off en intentar ser fidel al text literari, donant com a resultat un discurs poc cinematogràfic, de totes maneres hi ha algunes seqüències molt ben resoltes, que valen la pena a destacar, com són la del ball de la Festa Major, quan la Colometa coneix en Quimet i la de la tenda, que la Colo-

meta va a cercar el sulfumant per matar els seus fills per després suïcidar-se, hi ha un creuament de plans entre la mirada del botiguer l'Antoni i de la Colometa, plena de tendresa i sensibilitat que commou a qualsevol espectador.

La posta en escena i direcció d'actors és discreta Sílvia Munt "la Colometa" escara que físicament està ben trobada, mai acaba d'assumir el seu personatge.

La música d'en Ramon Muntaner està molt ben aconseguida i d'acord l'acció dramàtica.

Sincerament crec que el treball de Betriu i els seus col·laboradors és honets i digne, ara bé no han esgotat totes les possibilitats filmiques de la novel·la i no han aconseguit un film reïxit.

Pere Garcia

LATIDOS: UNA CRITICA CORROSIVA A LA SOCIEDAD

GENESIS TEATRAL: grupo independiente nacido en la barriada del Turó de la Peira, presenta del 30 de Abril al 23 de Mayo (viernes y sábado 22,30 h. domingos 18,30h.) en el teatro "Casc Antic", Baja de San Pedro, 55, la obra de Alfonso Vallejo: "LATIDOS": "desintegración tragicómica y pormenorizada del sistema político-cultural-sociológico mundial y de las fuerza vivas, muertas o fácticas que lo sostienen".

Si con esta frase pudiera definirse LATIDOS, todo sería demasiado complicado. LATIDOS es una obra que ni siquiera deja la frase en pie. Bajo su texto encontrareis toda una filosofía. Cualquier tipo de valor ya sea positivo o negativo, blanco o negro, se destruye para que ni tan sólo el vacío se deje sentir. La crítica a todo y contra todo no puede ser más cruel ni ridiculizante.

En la obra se barajan cantidad de elementos; la retórica parlamentaria la vanidad, el egoísmo, el idealismo, la traición, el amor, la muerte, todo ello intentando sostener un poder apedazado que al derrumbarse acude a la fuerza como único medio de seguir vivo y agonizante.

Rock'n Show

BOWIE, L'ULTIMA ESTRELLA

"Aixó no és rock'n roll, això és un genocidi". Així de clar sempre ha parlat el nostre personatge d'avui. Com us vaig prometre: David Bowie.

Nascut a Brixton, entrava en el món artístic a finals dels 60. La seva imatge era una barreja de Bob Dylan, Marc Bolan i d'un esperit altament innovador. "Space Oddity" (69), "The man who sold the world" (71) i "Hunky Dory" (71), són tres discs representatius d'aquesta primera etapa de transició. Seguint en una mateixa línia, cada cop més provocativa, arribem a l'any 1972 on Bowie proclamaria el seu regne convertint-se en la gran super-estrella del rock. Peça clau d'aquest moment és "The rise and fall of Ziggy Stradust and the spiders from mars", un disc genial que obriria l'etapa del Bowie espectacular. En aquell temps la crítica era unànime: Bowie era reconegut com a músic audaç, poeta sensible, actor creatiu i personatge contradictori, però, aobretot, gran artista. Fou ell aleshores, qui digué aquelles tres paraules que serien motiu de tota mena de comentaris: "I'm Gay" ("soc gai"). A partir d'ara començarien a formar-se tot un seguit de preguntes sobre la seva persona: era realment gai? quin ideal tenia? era un geni, o un producte comercial?... Realment era ell qui creava al seu entorn un ambient d'ambigüetat i confusió, fruit de les seves contradictòries declaracions en les quals tant proclamava un dia era liberal com afirmava després: "Hitler fou la primera super-estrella".

La carrera de Bowie continuava. Cada disc seu era un nou món i una nova imatge i esdevenia sempre un autèntic home-mil-cares. Iggy Pop, un dels seus íntims amics junt amb Lou Reed, Marc Bolan i Brian Eno, digué d'ell: "és un Déu, ho crea tot".

Amb la dècada dels 70 arriba un moment crític pel rock que romanirà fins a l'aparició del moviment Glam Rock (veure nº 2 de la revista). Bowie s'erigeix capdavanter del moviment amb discs tan variats com: "Diamond dogs" (74) de caràc-

ter futurista i decadent, "Young americans" (75), un disc per a conquerir el mercat americà amb sons funky-soul, "Station to station" (75), en plena neura feixista o "Heroes" (77), amb reminiscències disco-soul.

I arribem a l'actualitat. Què pot aportar Bowie a la nova dècada dels 80? Doncs bé, una primera mostra la vam tenir amb "Scary Monsters" (80), un disc que reflecteix la moda del moment però amb l'indiscutible segell Bowie. Compositor, actor, promotor de les tendències més modernes (fou pare de Devo i Roxy Music), Bowie és un home incansable. Actualment al marge de dos discs de recopilacions d'èxits, ha tret a la venda un nou treball (quan escric l'article encara no ha sortit al nostre mercat) on ens torna a sorprendre. L'últim gran mite del rock encara té molt per oferir.

David Stardust

L'ae i l'os

La premsa de barri ha tingut una gran exposició: la de l'Ateneu "l'Artesà" de Gràcia. Centenars de revistes i publicacions locals de Barcelona ens demostraven que això de la premsa de barri no és "moco de pavo". I Trenc d'Alba ha estat present al costat de l'altra gran revista de barri a Barcelona que és "Carrer Gran". Vosaltres, doncs, els qui amb l'exposició heu demostrat que la premsa de barri ha fet i fa història, vosaltres sou els asos del mes.

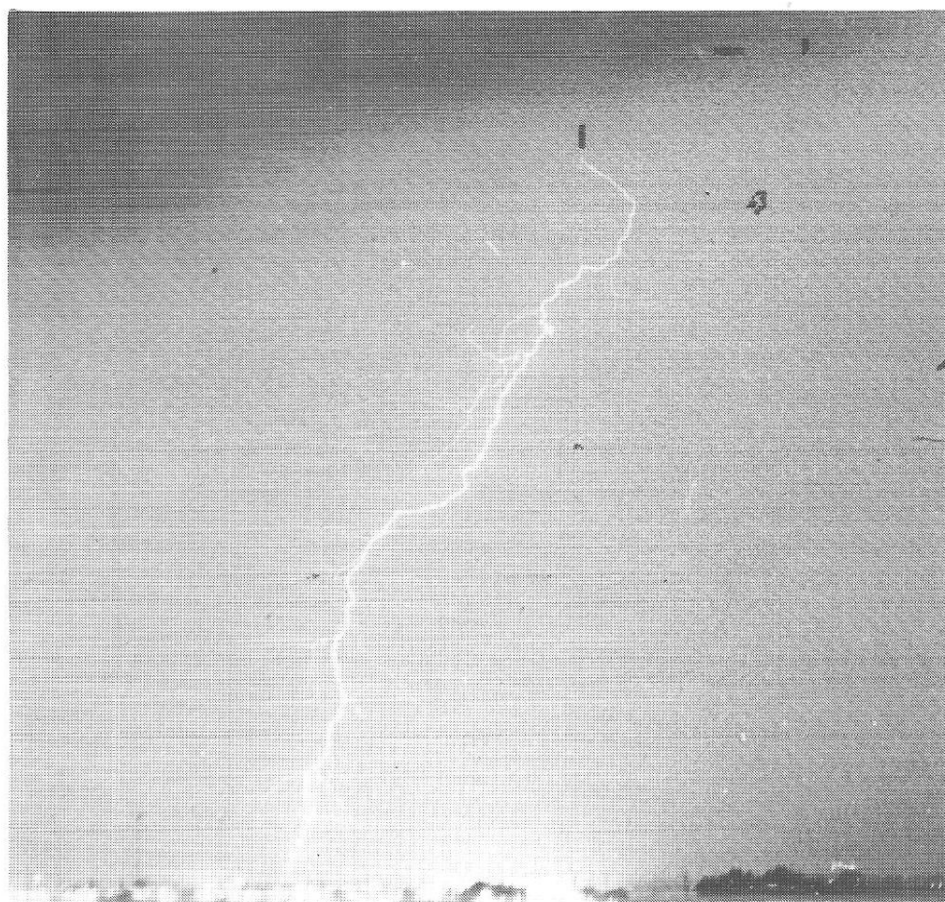
No esteu fins als picarols de trepitjar dia sí i dia també aquestes pastetes tobes i llafiscoses de color marrón que romanen quietes damunt la vorera tot esperant les nostres sabates? No esteu fins de la

punta del nas de veure aquests animals de quatre potes pul.lulant pel carrer sense morrió i que no fan altra cosa que molestar la gent? No esteu fins als "dellonsis" d'aquests senyors i senyores, amos dels animals en qüestió, que "passen" de tot i tant els hi fa que els seus bitxos excrementin al mig del carrer, dins d'una bustia, que ens mosseguin, llepin o bordin? L'os del mes (i ja som més dels que ells volen i diuen) són els gossos sense morrió, empenyadors i empastifadors (la gran majoria) i els seus amos, responsables de tots aquests atemptats ciutadans. El gos: el millor amic del seu amo. I gos i amo: ossos del mes. Nom-es d'aquest?

"a l'aire lliure

PRECAUCIÓ : S'ACOSTA TEMPESTA!!!

Ara que el Sol comença a escalfar i les temperatures van progressivament cap amunt, fóra bo donar a conèixer com es forma una tempesta i les precaucions que cal tenir en cas de trobar-si dins del fenomen meteorològic, principalment per tots aquells que fem, més o menys sovint, excursions de muntanya.

Quan el Sol pica de valent, l'aire escalfat, al no pesar tant, puja cap a dalt. En el seu recorregut vertical es va refredant fins a arribar a condensar-se en forma de núvol. A la primavera i estiu, els corrents verticals són forts i el núvol consegüentment es desenvolupa més que en altres èpoques. Són els típics núvols que de lluny semblen de cotó per sobre i foscos per sota. A partir de la una de la tarda, el núvol adquireix dimensions gegantines, de més de 5 quilòmetres d'espessor. La part alta del núvol pot arribar fins els 10.000 metres i està constituïda per partícules de glaç. Inclús pot arribar als 12.000 metres, al límit de la troposfera, adquirint una forma apla-

"Cumulonimbus Capillatus" o núvol de tempesta

nada a la seva part superior, com d'enclusa: és un "CUMULONIMBUS CAPILLATUS" o núvol de tempesta pels amics, que no són gaires. Si cau calamarsa o granís, senyal de que la tempesta és forta. Si tenim oportunitat d'agafar un granís provem de tallar-lo per la meitat. Veurem tota una sèrie d'anells o capes circulars. Cadascuna d'aquestes capes o anells significa un viatge per tot el núvol de la partícula sòlida. Si n'hi ha 8, significa que el gra ha fet 4 pujades i 4 baixades dins del cumulonimbus, carregant-se d'una nova capa de glaç cada cop que arribava a la part superior i gelada del núvol.

Els llamps són producte d'una gran diferència de potencial entre les parts altes de la terra carregades positivament i la part inferior del núvol, carregada negativament, mentre que el llampec és degut a la diferència que hi ha entre la part inferior del núvol, negativa, i la seva superior, positiva. De França és l'anècdota realment increïble però verídica que un llamp va caure en un arbre. Un nen estava dalt d'aquest per agafar un niu d'ocells.

De la descàrrega, el nen va caure a terra i en el seu pit va aparèixer TATUAT un dibuix de l'arbre, del nen mateix... i del niu d'ocells. No és aquest l'únic cas de tatuatge (involuntari) per un llamp. Això demostra que dins de la descàrrega existeixen partícules que s'utilitzen pel revelat de fotografies, segons els darrers descobriments científics. El llamp també pot arrencar els vestits de les persones sense provocar danys greus al cos.: dos mosses que es trobaven al camp, prop d'una màquina de segar van ser abatudes per un llamp, sense rebre cap mal corporal, però en recobra-se de l'ensurt, es trobaven completament despullades !!. L'explicació està en la més forta ionització dels vestits amb respecte a la pell, essent arrencats literalment per l'entremaliat llamp.

que no sigui el més alt !. Si ens trobem en un terreny pla, sense refugi, cal treure's de sobre tots els objectes metàl·lics i tirar-se a terra, aguantant tot el que caigui. Esperem que no pedregui !. Les coves són llocs perillosos, ja que en el fons d'elles hi ha aire més fred i per tant carregat més negativament que l'aire exterior. En un refugi, cal tancar finestres i portes a fi que no hi hagi corrent d'aire. Si volem contemplar la tempesta, fem-ho amb la finestra tancada i els peus ben secs. Desconnectem la televisió o la ràdio si n'hi ha. I recordem: el so viatja a uns 340 metres per segon. Si el tro se sent, doncs, 4 segons després que el llamp, aquest ha caigut a un 1360 metres de nosaltres. Si no sentim res és que el llamp ens ha caigut al damunt...encara que hi ha la possibilitat de quedar-se de pèl a pèl...

PRECAUCIONS EN CAS DE TEMPESTA: No refugiar-se sota d'un arbre si aquest es troba aïllat. Sí podem fer-ho si aquest arbre forma part d'un bosc, buscant, però,

Text i Fotos.

Alfred Rodriguez

CONVOCATÒRIES

TEATRE INFANTIL

Centre Parroquial Sant Medir
c/ Constitució, 17.

Dia 16 a les 18 h.: Grup de teatre U de Cuc amb "L'auca del marrec tossut".

Dia 23 a les 18 h. Grup de teatre Curial-La Viu Viu, amb "L'illa del tam tam".

CONFERÈNCIES-COL·LOQUIS

Foment Català d'Ajut i Serveis
c/ Badal, 121 1 er. A les 20h.
Dia 6: 15.000Km. a peu per Amèrica Llatina".

Dia 13: "El Català és cosa de tots".

Dia 19: "Conseqüències de la por" intervindrà Antoni Gallego.

Dia 20: "Cursa de braus, art o tortura?"

Dia 26: "Llengua Catalana"

Dia 27: "Barcelona-Santiago a peu en 27 dies, amb Josep M Galvin.

Unió Excursionista de Catalunya.
c/ Jocs Florals, 51

Dia 5 a les 20,30h.: "Socorris me. Primeres cures"

Dia 12 a les 20,30h.: "Preparació de les Sortides"

Alcohòlics Anònims, "Grupo Gratitude" c/Bagur, 8 Tel. 325. 17.07 i 332.78.48.

Xerrades d'informació pública cada segon dijous de mes.

Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant c/ Riego, 28

Dia 13 a les 20,30h. conferència sobre la vida i obra de Joan Miró, amb projeccions de diapositives, a càrrec de Rosa M Malet i Daniel Giralt Miracle.

ACTES

Acampada Urbana i Popular a l'Espanya Industrial.

Dies 22 i 23. A nivell de Barri.

Orfeó Atlàntida. c/Consell de Cent, 30 3r. Dia 23, Dia de l'Orfeó. Mini campionat d'escacs i concursos per als infants; Ballades de Sardanes; Final del campionat amb escacs humans; Titelles, Pallaços i actuació del Grup de Joves.

DANSA

Orfeó de Sants. c/ Sants, 71.

Dia 9 a les 19,30h.: Actuació de l'Esbart de l'Orfeó.

Dia 16 a les 19,30h.: Recital d'un grup folklòric de les Illes Canàries.

Dia 23 a les 19,30h.: Actuació de L'Esbart Manresà.

EXPOSICIONS

Unió Excursionista Catalunya
c/ Jocs Florals, 51

Dia 7 a les 22h.: Clausura de l'Exposició de Goigs.

Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant c/ Riego, 28.

Del 3 al 15 de maig i de les 17h. a 21h. Exposició d'apunts Pictòrics Mironians.

CAFÈ-DEBAT

Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant. c/ Riego, 28.

Dia 29 a les 17h. tema a debatre "MIG SEGLE DEL FABRA" amb la projecció de la més GRAN pel·lícula política de Charlot, el menys DICTADOR dels actors; amb un documental "Pompeu Fabra, la llengua d'un poble. A les nou entrepans i cafè debat amb l'assistència de JOSEP M. AINAUD DE LASARTE, historiador, advocat i diputat al Parlament.

EXCURSIONS

Foment Català d'Ajut i Serveis
c/ Badal, 121 1 er.

Dia 16, excursió a SCALA DEI
Unió Excursionista Catalunya
c/ Jocs Florals, 51.

Dia 9: XIX Marxa per Coordinades.

Dia 16: Excursió al castell de Milany.

Dies 22 i 23: Excursió turística a Molló i La Fou.

Orfeó Atlàntida. c/Consell de Cent, 30 3r. Dies 29,30 i 31: Convivències de Pares i nens a La Ruca (Moià).

Dies 8 i 9: Concert a Andorra.

FESTES

Dia 15 a les onze matí al Parc de l'entrada de l'Espanya Industrial. LA FESTA AL PARC.

Festa de Primavera, amb titelles, globus, teatre, cançó, caramels i música.

CONCURS

Concurs de Fotografia de Muntanya. Amb motiu del 50 aniversari de l'Unió Excursionista de Catalunya-Sants, convoca un concurs de fotografia a tots els afeccionats de fotografia. TEMA: La Muntanya en tots els seus aspectes.

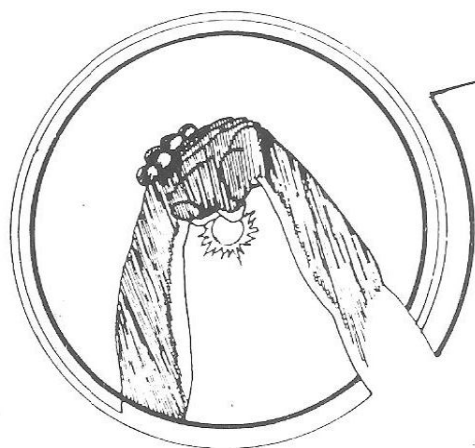
NOMBRE D'OBRES: Màxim tres per concursant, no publicades ni premiades. Blanc i negre. S'admetran virats totals o parcial FORMATS: Mínim 24x30 i màxim 30x40cm. o superfícies equivalents.

PRESENTACIÓ: Sense marges. Preferentment reforçades amb cartolina.

IDENTIFICACIÓ: Al dors de cada fotografia hi haurà de figurar títol i lloc. Nom i cognoms de l'autor, adreça i telèfon.

ADMISSIÓ FINS EL 22 DE MAIG.

PASAPPO-GRAMA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										

Pasapo

- A. 8760 minutos.
- B. Artículo Indeterminado.
- C. Tonto, bobo, idiota, estúpido.
- D. Baile Aragonés.
- E. En "franchuti" sombrero.
- F. Sanes.
- G. Prisionero canjeable por una "h".
- H. Nombre de "bendita" fotonovela.

D-7 C-10 B-9

A-9 C-3

C-6 D-4 A-5 D-8 C-2

B-8 D-9 B-2 A-6

A-3 B-6 A-2 C-8 D-1

D-3 C-9 B-3 A-10 B-1

D-5 A-4 C-5 A-1

C-7 B-4 D-6 B-7 A-8

Texto: Verso de Miguel Hernández.

Solució.
A. No. B. Un. C. Lendo. D. Jota.
E. Chapó. F. Cures. G. Roen.
H. Corin. Texto. Nacera nuestro hijo con el puño cerrado.

Butlletí de Subscripció

Nom _____
Carrer _____
Població _____ Dte. _____
Telèfon _____ Activitat _____

Desitjo subscriure'm a partir del nº _____ a
"TRENC D'ALBA" revista d'informació i anima-
ció cultural de Sants, Hostafrancs i La Bor-
deta.

Faré efectiu l'import mitjançant la domici-
liació bancària.

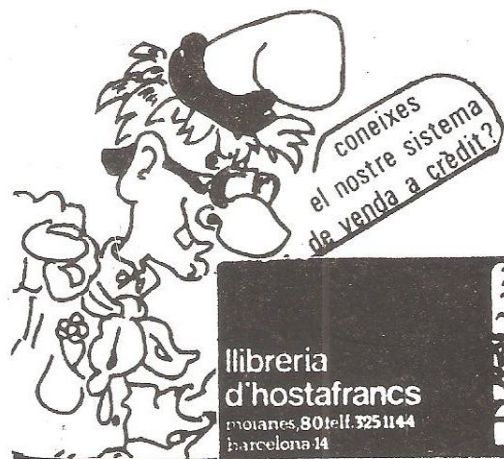
Signatura.

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Els agrairé que amb càrrec al meu compte/lli-
breta, atenguin els rebuts amb periodicitat
trimestral a raó de 50 ptes./mes que els pre-
sentarà la revista "TRENC D'ALBA".

Titular compte _____
Banc/Caixa _____
Agència _____
Nº compte/llibreta _____
Població _____
Data _____

Signatura.

coneixes
el nostre sistema
de venda a crèdit?

**llibreria
d'hostafrancs**
motanes, 80 telf. 325 11 44
barcelona 14

xocolateria -

ESPECIALITAT EN 80 CREPS

C/ Alcolea, 90. Tel. 339 42 66.
Barcelona, 14.

Papeleria **SOLER**

FOTOCOPIAS

COPIAS de PLANCS

TRABAJS de IMPRENTA

OFFSET

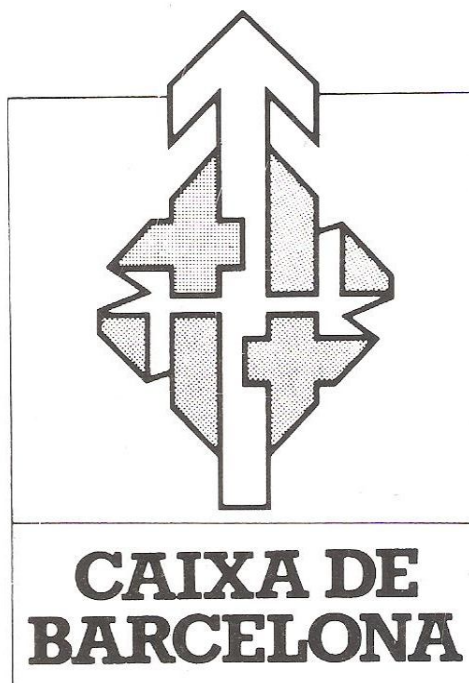
Santa Catalina, 19 Tel. 339 76 75 BARCELONA-14

**El pintor
de Sants**

Andrés Giménez Martín
PINTOR DECORADOR

Domicilio particular:
San Juan, 25 GAVA
Tel. 662 06 01 (Barcelona)

BARCELONA - 14

SANTS - Sants, 65-69 - Tif. 421 35 11
PLACA DEL CENTRE - Av. Madrid, 217 i Vallespir, 113 -
HOSTAFRANCS - Consell de Cent, 11 - Tif. 243 55 03
LA BORDETA - Badal, 90 - 92 - Tif. 331 26 47
GAYARRE - Gayarre, 15 - 17 - Tif. 422 35 72
OLZINELLES - Olzinelles, 10 - 12 - Tif. 422 36 27

BARCELONA - 28

BADAL - Brasil, 7 - 11 - Tif. 339 83 39
AVGDA. DE MADRID - Av. de Madrid, 9 - Tif. 333 18 16
SUGRANES - Sant Frederic, 1 - 3 - Tif. 422 39 72
SANTA TECLA - Av. Madrid, 92 - Tif. 339 83 14
CAN MANTEGA - Violant d'Hongria, 100 - Tif. 339 44 23
GALILEO - Galileo, 54 - 58 - Tif. 330 51 04

Adherits al Secretariat d'Entitats